

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 20417/2022
10.05.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Мирјане Андријашевић, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник адвокат Милутин Димитријевић из ..., против тужених Јавно стамбено предузеће „Крагујевац“ и Града Крагујевца, које заступа Градско јавно правнобранилаштво града Крагујевца, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против решења Вишег суда у Крагујевцу Гж 2602/22 од 04.08.2022. године, у седници одржаној 10.05.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиле изјављеној против решења Вишег суда у Крагујевцу Гж 2602/22 од 04.08.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против решења Вишег суда у Крагујевцу Гж 2602/22 од 04.08.2022. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Крагујевцу П 7374/20 од 15.06.2021. године, обавезана је тужилца да туженима као солидарним повериоцима плати на име трошкова парничног поступка износ од 9.000,00 динара са каматом од извршности до исплате.

Решењем Вишег суда у Крагујевцу Гж 2602/22 од 04.08.2022. године одбијена је као неоснована жалба тужилце и потврђено првостепено решење о трошковима поступка.

Против правноснажног другостепеног решења тужилца је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, предлажући да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, на основу члана 404. став 1. ЗПП.

Тужени Град Крагујевац је одговорио на ревизију тужилце.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11,...18/20), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној.

Ревизија је изузетно дозвољена, сагласно одредби члана 404. став 1. ЗПП, због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се разморе правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Наиме, ревизијом се побија одлука која не чини главни захтев, јер је њоме одлучено о трошковима поступка, чији се обрачун врши у свакој парници појединачно, применом одредби Закона о парничном поступку, Адвокатске тарифе и Таксене тарифе, према успеху у спору, узимајући у обзир само оне трошкове који су били потребни ради вођења парнице. Будући да се оспорава споредна одлука о процесном питању конкретног спора, не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Из наведених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке применом члана 404. став 2. ЗПП.

Ревизија није дозвољена ни у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 420. ЗПП.

Одредбом члана 28. ЗПП, прописано је да ако је за утврђивање стварне надлежности, састава суда, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1). Камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају се у обзир ако не чине главни захтев (став 2).

Имајући у виду да је у конкретном случају ревизија изјављена против другостепене одлуке о трошковима поступка, дакле против решења којим је одлучено о споредном тражењу странака, које не представља главно потраживање, то ревизија није дозвољена, па је Врховни касациони суд применом члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић